

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקטז - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם א' מִנְחָם אָב (ראש חודש מנחם אב) (הילולת אהרן הכהן ע"ה / רבי אהרן הרב מברסלב זי"ע (תלמיד אדמו"ר ז"ל))

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

שִׁיר לְעִיל; וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת: 'אם יאמר לך אדם, היכן אלקיך - תאמר לו: בְּכָרְךָ גָּדוֹל שֶׁל רוּמִי' (ירושלמי תענית פרק א) - שְׁגַם שָׁם, שְׁמֵלֵאִים גְּלוּלִים וְעֲבוּדָה-זָרָה, גַּם שָׁם מְסֻתָּר הוּא יִתְבָּרֵךְ כַּנ"ל. וְהַכֶּלֶל - כְּשֶׁנוֹפֵל לְשָׁם, חַס וְשָׁלוֹם, אֲזִי כְּשֶׁמֶתְחִיל לְבַקֵּשׁ אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, בְּזֶה הוּא מְחַיֶּה אֶת עֲצָמוֹ מִחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. כִּי חַיּוֹת הַקְּלִפּוֹת הוּא רַק מִתְהַסְתָּרָה, מֵהַ שְׁנֵסֶתֶר הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שָׁם בְּתַכְלִית הַתְּהַסְתָּרָה, עַד שֶׁאֵין יוֹדְעִין מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֶּלֶל. אֲבָל תִּכְרַךְ כְּשֶׁמֶבְקָשִׁין אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, נִמְצָא שִׁיּוֹדְעִין עַל-כָּל-פָּנִים שֵׁישׁ אֱלוֹ"ק יִתְבָּרֵךְ, רַק שֶׁהוּא נִסְתָּר וְנִעְלָם, וְעַל-כֵּן מִבְּקָשִׁין 'אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ'. וּבְזֶה בְּעֲצָמוֹ מְחַיֶּה עֲצָמוֹ בְּמְקוֹם נְפִילָתוֹ. כִּי אֵיחָ הוּא בְּחִינּוֹת מְאֹרֶת סְתוּם, שֶׁהֵם מְקַבְּלִין חַיּוֹת מְשָׁם, רַק שֶׁחַיּוֹת הַקְּלִפּוֹת הוּא מִתְהַסְתָּרָה. אֲבָל הוּא מְחַיֶּה אֶת עֲצָמוֹ בְּבְחִינּוֹת חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּמְקוֹם נְפִילָתוֹ, עַל-יְדֵי הַבְּקָשָׁה וְהַחֲפוּשׁ שֶׁמְחַפֵּשׁ אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ כַּנ"ל. וְאַחֲרֵי-כֵן זוֹכֵה לְעֵלוֹת מְשָׁם לְגַמְרֵי אֵל הַקֹּדֶשׁ בְּעֲצָמָה, דְּהֵינּוּ בְּמְקוֹם הַתְּגִלוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עֶקֶר הַקֹּדֶשׁ - שִׁיתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ. בְּרוּךְ הו' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

(זאת) הַתּוֹרָה, וְגַם מְאֹרֶת הַמֶּתְחִיל: אֵלּוֹ הַמִּתְפָּאֲרִין עֲצָמוֹ וְכוּ', וְכָל מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּדִרְךָ וְכוּ', כְּגוֹן הַקָּשׁוֹ וְכוּ' - הַכֶּל

אֶחָד, כִּי כָל אֵלוֹ הַמְּאֹמְרִים קְשׁוּרִים זֶה בְּזֶה, וְהֵם מְרַמְזִים
 וְנִסְתָּרִים בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה (שַׁבָּת דף ע"ז) בְּתוֹךְ
 הָאֲגָדָה הַפְּלִיאָה מְאֹד, מֵה שֶׁשָּׁאֵל רַבִּי זִירָא אֶת רַב יְהוּדָה כִּד הָוֵי
 בְּדִיחָא דְעֵתָהּ, וְאִי בָעֵי מִנָּה כָּל חֲלָלֵי דְעֵלְמָא וְכוּ', וְשָׂאֵל אוֹתוֹ
 כַּמָּה שְׂאֵלוֹת, וְהֵם פְּלִיאֵי נְשֻׁבּוֹת מְאֹד, כְּגוֹן: מֵאִי טַעְמָא תּוֹרָא
 אֲרִיכָא גְנוּבְתָהּ וְכוּ', מֵאִי טַעְמָא תִּרְנַגּוּלָא מְדָלָא עֵינָא וְכוּ', וְכָל
 הַשְּׂאֵלוֹת הַנֶּאֱמָרוֹת שָׁם כָּלָם הֵם פְּלִיאֵי גְדוּלוֹת מְאֹד, וְשָׁם מְרַמְזוּ
 וְנִסְתָּר כָּל הַנַּ"ל. וְמֵה שֶׁמּוּבָא לְעִיל בְּעֵינֵי שְׂמַחָה וּבְדִיחָא דְעֵתָהּ
 שִׁיךְ גַּם־כֵּן לְזֶה, וּמְרַמְזוּ גַם־כֵּן בְּאֲגָדָה הַנַּ"ל, שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם בְּעֵת
 שֶׁהָיָה בְּדִיחָא דְעֵתָהּ.

גַּם מֵה שֶׁמּוּבָא בַּמֶּאֱמָר הַזֶּה עַל פְּסוּק: "וְאִיָּה הַנְּשִׂא לְעֵלָה",
 מְרַמְזוּ בְּאֲגָדָה הַנַּ"ל, שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם: 'אִי בָעֵי מִנָּה כָּל חֲלָלֵי
 דְעֵלְמָא' - זֶה סוּד בְּחִינַת חֲלָל הַפְּנוּי, שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל פְּנוּי
 מְאֹלְהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּבְאֵמֶת בּוֹדֵאֵי אִי אֶפְשָׁר שְׂלָא יִהְיֶה שָׁם גַּם־כֵּן
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם־כֵּן מֵהֵיכָן יִקְבַּל חַיּוּת. אַךְ זֶהוּ בְּחִינַת הַנַּ"ל,
 שֶׁמְקַבֵּל חַיּוּת מִבְּחִינַת מֶאֱמָר סְתוּם, בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית וְכוּ'. גַּם
 מֵה שֶׁמּוּבָא לְקַמּוֹן בְּעֵינֵי יִרְאָה יִרְאָה שַׁבָּת, שִׁיךְ גַּם־כֵּן לְכָאן, כִּי
 כָּל יִרְאָה יֵשׁ לָהּ מֶאֱמָר וְכוּ', וְיֵשׁ מֶאֱמָר שְׂכוּלֵל כָּלָם וְכוּ' כַּנַּ"ל. גַּם
 מֵה שֶׁמּוּבָא לְקַמּוֹן בְּעֵינֵי הַשְּׂמַחָה שִׁיךְ גַּם־כֵּן לְזֶה, עַל אֲגָדָה הַנַּ"ל:
 מֵאִי טַעְמָא תִּרְנַגּוּלָא מְדָלֵי עֵינָא. וְלֹא זְכִינוּ לְשִׁמְעַ בְּאוּר כָּל זֶה):

וְתוֹרָה יֵת

כְּשִׁחּוּלְקִין עַל הָאָדָם, נִמְצָא שְׂרוּדְפִין אוֹתוֹ, וְהוּא בּוֹרַח
 בְּכָל פַּעַם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שִׁחּוּלְקִין עָלָיו
 יוֹתֵר, מְקַרְבִּין אוֹתוֹ יוֹתֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקוח - צמח מן הרנני"ת זצ"ל "צדק צני מן קוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מָקוֹם, בְּבַחֲנֵת (תהלים קל"ט): "אם אִסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶךְ", נִמְצָא שֶׁבְּכָל מָקוֹם בּוֹרַח לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה בְּחִינַת: "וּפָרַעַה הַקָּרִיב" - 'שֶׁהַקָּרִיב אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם' (מִדְרָשׁ רַבָּה, בְּשַׁלַּח פָּרָשָׁה כ"א), שֶׁעַל־יְדֵי רְדִיפָתוֹ אֹתָם נִתְקָרְבוּ יוֹתֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ כַּנֶּ"ל:

תְּזוּרָה יָד

"רַבִּים לֹחֲמִים לִי מְרוֹם" (תהלים נ"ו), הֵינּוּ שְׂיֵשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים לְמַעַלָּה בְּמְרוֹם. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (עֵין סִנְהֶדְרִין מ"ד: וּבְדָף ק"ג): 'כְּשֵׁם שְׂיֵשׁ צָרִים לְמַטָּה, כִּדְ יֵשׁ צָרִים מִלְּמַעַלָּה':

תְּזוּרָה טו

אֱלֹהֵי הַמִּתְפָּאֲרִין עֲצָמָן בְּשִׁקָּר בְּגִדּוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְכֹאֵלוֹ אֵין שׁוֹם דְּבָר נִמְנָע מֵהֶם, וְהַכֹּל בְּיָדָם, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׂהֶם מִנְהִיגֵי הַדּוֹר - הֵנִּיחַ עֵקֶר כֹּחֶם וַיִּנְיֶקְתָּם הוּא רַק מִהַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים. כִּי יֵשׁ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם גְּדוֹלִים בְּמַעַלָּה, וְיֵשׁ לָהֶם פֶּה קָדוֹשׁ, וְדַרְכָּם לְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְהֵם בְּאַמֶּת יְכוּלִים לְעַבֵּד ה' בְּכָל דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם: בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּשְׂאָר דְּבָרִים. וְכִמוֹבֵּא בַּבְּוֹנוֹת, 'שֶׁלְּפָעָמִים מִמִּתִּיקִין דִּינִים עַל־יְדֵי אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה'. וְיֵשׁ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם, שֶׁיְכוּלִין לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן עַל־יְדֵי אֲכִילָתָם וְכִיּוֹצֵא. וּמִחֲמַת הַהִתְפָּאֲרוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שְׂיִוְצֵא מִפִּיהֶם הַקָּדוֹשׁ, מִזֶּה בָּא, שֶׁנִּמְצָאִים צְבוּעִים שִׁקְרָנִים, שֶׁמִּתְדַּמִּים עֲצָמָן כְּקוֹף, וּמִתְפָּאֲרִין עֲצָמָן גַּם בֵּין מִמָּשׁ בְּאֵלוֹ הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁל הַתְּפָאֲרוֹת, שְׂיִוְצֵא מִפִּה קָדוֹשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֶת. וְכַעֲיִן שֶׁמְצִינּוּ בַּנְּבִיאִים,

שִׁיר מִיָּה הָיָה מִתְנַבֵּא בְּשׁוֹק הָעֲלִיּוֹן: "הִנְנִי שׁוֹבֵר אֶת קִשְׁת עֵינַי" וְכוּ' (יִרְמְיָה מ"ט), וְחֲנֻנִיָּה בֶּן עֲזִיזָה, נְבִיא שֶׁקָּרַח, הָיָה מִתְנַבֵּא בְּלִשׁוֹן זֶה מִמָּשׁ לְהַפְּדָה, (סְנֵהֲדָרִין פ"ט) כְּמוֹ-כֵן מִתְנַהֵג עִכְשָׁו כַּנִּל.

אַבְל עָקָר יִנְיָקָתָם - רַק מִצְדִּיקִים כָּאֵלוֹ שֶׁהוֹלְכִים בְּגְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת כַּנִּל. כִּי מִצְדִּיקִים פְּשׁוּטִים, עוֹבְדֵי ה' בְּפִשְׁטוּת, בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, אֵין לָהֶם שׁוֹם כַּח, מֵאַחַר שֶׁהִצְדִּיקִים בְּעֶצְמוֹן אֵינָם מְדַבְּרִים גְּדוּלוֹת, וּמִתְנַהֲגִים בְּפִשְׁטוּת בְּעִבּוּדָה תְּמָה, עַל-כֵּן אֵין לְהַשְׁקֵר וְהַגְּדוּלוֹת שֶׁלָּהֶם אֲחִיזָה בָּהֶם כָּל-כָּף. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁגַּם בָּזֶה אֶפְשָׁר קִצָּת שִׁימְצָאוּ שִׁקְרָנִים צְבוּעִים בְּדַרְךְ זֶה. כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא, שֵׁישׁ אֲנָשִׁים שִׁוּשְׁבִים מְעֻטָּפִים בְּטִלִּית וְתִפְלִין כָּל הַיּוֹם, וְהֵם צְבוּעִים, עִם כָּל זֶה אֵין לָהֶם כַּח לְהַטְעוֹת הָעוֹלָם כָּל-כָּף כְּמוֹ אֵלוֹ הַמִּתְפַּאֲרִין בְּגְדוּלוֹת כַּנִּל.

סדר קצור ללחמי מן ה'ר"ן ה'ימני:

תורה יג

א כְּשֶׁחוֹלְקִים עַל הָאָדָם וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ יוֹכֵל לְהִתְקַרֵּב עַל-יְדֵי-זֶה יוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי הֵם רוֹדְפִים אוֹתוֹ וְהוּא בּוֹרַח בְּכָל פַּעַם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מְקוֹם וְכָל מָה שֶׁחוֹלְקִים עָלָיו בְּיוֹתֵר מְקַרְבִּין אוֹתוֹ בְּיוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

תורה יד

א כְּשֶׁ שֵׁישׁ לְהָאָדָם שׁוֹנְאִים לְמַטָּה כֵּךְ יֵשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים לְמַעְלָה:

סדר ימני מן ה'ר"נ ה'ימני:

מ וְהִנֵּה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמָיו, וְחַיֵּב כָּל אָדָם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכ"ג מנחה רבי'ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

לומר בשבילי נברא העולם (סנהדרין לו), וכל מה שנעשה בעולם הכל נעשה בשבילי ובפרט אנכי שאמר לי רבנו זכרוננו לברכה בפרוש בעת הנסיעה לאומאן שהכל שלנו, כי חיב אדם לומר בשבילי נברא העולם כי הלא נוסעים כאן וכו' ואם כן שתף אותי עמו לענין בריאת העולם בששת ימי בראשית:

מא והנה ראה ראיתי נפלאות השם איד מן השמים עוזרים לי לבוא לניקולאיב ולאדעם כדי שאסע לארץ ישראל כי בבואי לטשערין ספרו לי מיד שה"ה הרבני מורנו הרב שלמה בן רבי ליב נרו יאיר בא לבית אמו בעתים הללו, ועדין הוא שם, ובדעתו לנסע לאביו לניקולאיב ותכף הבנתי כי לא דבר ריק הוא ומן השמים הוא כי על ידי זה אוכל גם כן בנקל לבוא לניקולאיב, והינו לנסע עמו יחד בצותא חדא וכן היה אחר כך שנסעתי עמו יחד ולולא זאת בודאי לא הייתי באדעם ולא הייתי בארץ ישראל חם ושלום אבל אף על פי כן עדין הייתי מספק בגוף הנסיעה, רק בכל פעם שנזכרתי בדעתי שרבי שלמה נרו יאיר בקרימינטשאק נתעוררתי תכף והבנתי שהשם יתברך ברחמיו מרמו לי בזה שאני צריך לנסע לארץ ישראל כי לא בא עכשו בעת הזאת לקרימינטשאק כ"א בשבילי וכן היה בעזרת השם יתברך:

מב והנה כשבאתי לטשערין ביום ראשון פרשת יתרו כנזכר לעיל הבנתי שמכאן אי אפשר לסע קדם שבת, ועל כן לעת עתה איני צריך לבלבל דעתי בספקות כלל אך אחר כך אחר שבת הנ"ל התחלתי לחשב מחשבות איד להתנהג בענין נסיעתי כי אם לא אסע עם רבי שלמה משם לניקולאיב, אני צריך לנסע מיד לקרימינטשאק ומשם לחזור לכאן, ולסבב במדבדיבקא וטשירקאם וכו', ומשם לביתי אך אולי ארצה לנסע משם

לְנִיקוּלְאֵיב אֲזִי אֲנִי צָרִיד מִקֶּדֶם לְסַבֵּב כְּדֵי לְקַבֵּץ אֵיזָה סֶדֶד מְעוֹת
 כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לִי עַל הוֹצָאוֹת, גַּם אוֹלֵי אוֹכֵל לְשַׁלַּח לְבֵיתִי עַל פְּרִנְסָה
 וְלִסְלֵק אֵיזָה חוֹב וְהִנֵּה הָיִיתִי נָבוֹךְ בְּדַעְתִּי וּבִיּוֹם שְׁנֵי עָנָה וְאָמַר
 לִי מִחֲתָנִי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ נִרוּ יֵאִיר שְׁבָא לְטַשְׁעֵרִין בְּיוֹם שְׁשֵׁי פְרָשֶׁת
 יִתְרוּ הָעֶבֶר, אִם תִּרְצוּ תוּכְלוּ לְנַסֵּעַ עִמִּי יַחַד לְטַשְׁעֵרְקָאם בְּיוֹם
 שְׁלִישֵׁי, וּמִשָּׁם תִּחְזְרוּ עִמִּי עַל שִׁבְת לְכָאן, וְנַסֵּעַ מִכָּאן יַחַד
 לְקַרִימֵינְטְשָׁאק, כִּי אֲנִי מְכָרָח לְהִיּוֹת שָׁם, וְגַם תוּכְלוּ לָשׁוּב עִמִּי
 מִקַּרִימֵינְטְשָׁאק לְכָאן וְהוּטְבוּ דְבָרָיו בְּעֵינַי מְאֹד כִּי יִפְטַר אוֹתִי
 מִהוֹצָאוֹת הַרְבֵּה בְּדַרְךְ מְקַלְקֵל כְּזֶה וְכֵן עָשִׂיתִי אֲזִי וְנַסְעֵתִי בְּיוֹם
 שְׁלִישֵׁי פְרָשֶׁת מִשְׁפָּטִים עִם מִחֲתָנִי יַחַד לְטַשְׁעֵרְקָאם:

בְּדַרְךְ נוֹדַע לִי הֵיטֵב שְׁמֵד בְּדִיבְקָא סְמוּכָה בְּיוֹתֵר לְטַשְׁעֵרְקָאם
 מִטַּשְׁעֵרִין, וְתִכְף עָלָה עַל דַּעְתִּי שְׁבָאם לֹא אוֹכֵל לְנַסֵּעַ
 מִטַּשְׁעֵרְקָאם לְטַשְׁעֵרִין, עַל שִׁבְת אָפֶס לְמַדְבְּדִיבְקָא וּבָאתִי
 לְטַשְׁעֵרְקָאם בַּלַּיִל הַשֵּׁנִי לְיוֹם רַבִּיעֵי אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה, וְנִתְעַכְבְּתִי
 שָׁם כָּל יוֹם רַבִּיעֵי וַיּוֹם חֲמִישֵׁי וּמִחֲתָנִי לֹא חָזַר לְטַשְׁעֵרִין וְצוּיִתִּי
 שִׁיעָמִיד לִי עֲגָלָה וְנַסְעֵתִי לְבְדֵי בְּיוֹם שְׁשֵׁי בְּבִקֵר מִטַּשְׁעֵרְקָאם
 לְמַדְבְּדִיבְקָא, וְרַבִּי מְנַדִּיל חֲבֵרִי לֹא הָיָה עִמִּי אֲזִי, כִּי נִשְׁאַר
 בְּטַשְׁעֵרִין כִּי עֲגָלָה שֶׁל מִחֲתָנִי הָיְתָה קֹטְנָה לְקַבְלוֹ, וּבָאתִי
 לְמַעַד וְעַדִּיבְקָע עַל שִׁבְת פְּרָשֶׁת מִשְׁפָּטִים וְאֲזִי הָיָה פְרָשֶׁת
 שְׁקָלִים, וְשִׁבְתִּי שָׁם הַשִּׁבְת בְּשִׁמְחָה כָּרְאוּי וּבַלַּיִל שִׁבְת נִשְׂא לְבוֹ
 אֶת רַגְלָיו שֶׁל כְּבוֹד יְדִידֵי הָרַב רַבִּי יוֹדֵל, וְגַם אֲנִי רִקְדָתִי עִמּוֹ
 בְּשִׁמְחָה בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְהָיָה אֲצִלִי רַבִּי חֵיקֵל:

סדר לקוטי עיצות היומני:

יג כל התאוות באים מנח המדמה, כח הבהמיות, והתגברותו
 הוא על ידי עצבות שהוא רוח נכאה, רוח רעה, ועל ידי זה

זֶכֶּךָ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכ"ג - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

התגברות השכחה, ששוכח תכליתו ואינו זוכר בעלמא דאתי, כראוי לזכור בכל יום בכלל ובפרט (עין זכרון אות ד). ועל-כן צריכין להתגבר להיות בשמחה תמיד, שעל-ידי זה עקר הכניעת המדמה, ועל-ידי זה לזכור בעלמא דאתי בכל יום כנ"ל (שם נד).

יד שמיעת קול נגון על כלי זמר ממנגן כשר לשם שמים הוא סגולה גדולה לשמחה, ולהכניע ולברר המדמה. ועל-ידי זה זוכה לזכרון לאדבקא מחשבותיו בעלמא דאתי, ולהבין הרמזים שהשם יתברך מרמז לו בכל יום להתקרב אליו. גם על-ידי נגון ושמחה הנ"ל יכולין להשיג בחינת רוח נבואה רוח הקדש (שם).

טו על-ידי נגון ושמחה יכולין לשפך שיחו כמים נכח פני ה'. על-כן על-ידי ששמחים בכל היום יכולין לפרש שיחתו בהתבודדות כראוי (שם).

טז על-ידי שמחה זוכין לחדושין דאורייתא. כי שמחה הוא כלי לשאב ולהמשיך ולקבל על ידה חדושין דאורייתא (שם סה).
יז על-ידי קדשת ארץ ישראל זוכין לביטל הפעם והעצבות עין ארץ ישראל אות יד (שם קנה).

יח כשאדם שופט ודן את עצמו על כל דבר שעושה, על-ידי זה מביטל הדינים שעליו למעלה, ועל ידי זה זוכה לשמחה גדולה עד שירקד מחמת שמחה. אבל כשיש דין חס-ושלום אזי קשה לרקד (שם קסט).

יט עקר פגם הברית היא על-ידי עצבות ומרה שחורה. וכן להפך עקר שמירת הברית הוא על-ידי שמחה, כי על-ידי שמחה זוכין שהשם יתברך בעצמו יעזר לו לשמר את הברית קדש (שם).

כ עקר מעלת הבכיה הוא כשהבכיה מחמת שמחה וגילה. ואפלו החרטה טוב מאד שיהיה מחמת שמחה, שמרב שמחתו בהשם

יְתַבָּרַךְ הוּא מִתְחַרֵט וּמִתְנַעֵנַע מְאֹד עַל שְׁמֵרֵד נְגִדוֹ. עַד שִׁיתְעוֹרֵר לוֹ בְּכִיָּה מִחֲמַת שְׂמֻחָה (שם קעה).

סֵדֶר סְפֹרֵי פְעֻשֵׁי־הַיּוֹמִי:

שָׁאֵל לוֹ הַבַּעַל־תְּפִלָּה: וּמָה עֲנִין גְּבוּרָתוֹ שֶׁל זֶה הַגְּבוּר הַנִּזְכָּר, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁלְכֶם הַשֵּׁיב לוֹ: הַיּוֹת שְׂמֵדִינָה אַחַת לֹא רָצוּ לְהַכְנִיעַ עֲצָמָן תְּחִתָּיו, וְלָקַח הַגְּבוּר הַזֶּה הַחֶרֶב שִׁישׁ לוֹ, וְהַחֶרֶב שֶׁלּוֹ יֵשׁ לָהּ ג' כַּחוֹת: כְּשִׁמְגְבִיחִין אֹתָהּ בּוֹרְחִין כָּל שָׂרֵי הַחַיִּלִּים וְכוּ' (הֵינּוּ שְׁלֹשָׁה כַּחוֹת הַמְּבֹאָרִים לְמַעְלָה) כְּשִׁשְׁמַע זֹאת הַבַּעַל־תְּפִלָּה, הַבֵּין שֶׁזֶהוּ בּוֹדֵאֵי הַגְּבוּר שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּזְכָּר וּבִקֵּשׁ הַבַּעַל־תְּפִלָּה, אִם אֶפְשָׁר שִׁיתְרָאֵה פָּנִים עִם זֶה הַגְּבוּר שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁלָּהֶם הַשֵּׁיב לוֹ, שִׁיּוֹדִיעוּ הַדָּבָר לְהַגְּבוּר וְיִשְׁאַלוּ אוֹתוֹ אִם יִתֵּן רְשׁוּת, (שְׁקוֹרִין מִעַלְדִּיּוּיִן) וְהִלְכוּ וְשִׁאַלוּ אוֹתוֹ, וְנָתַן רְשׁוּת שִׁיבּוֹא אֵלָיו כְּשִׁבָּא הַבַּעַל־תְּפִלָּה אֶל הַגְּבוּר, הַכִּירוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה בֵּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד מְאֹד עַל שִׁזְכוּ לְהִתְעוֹד יַחַד וְהָיָה בֵּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת וּבְכִיּוֹת, כִּי זָכְרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאֶנְשָׁיו וּבָכוּ עַל זֶה, עַל־כֵּן הָיָה בֵּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת וּבְכִיּוֹת.

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ב) הַרְוָאָה יְרוּשָׁלַיִם בַּחֹרְבָנָה אֹמֵר צִיּוֹן הִיְתָה מִדְּבַר שְׂמֻמָּה וְקוֹרַע וְכִשְׂרוּאָה בִּיהִמ"ק אֹמֵר בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרָתֵנוּ אֲשֶׁר הַלְלוּךְ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הִיָּה לְשִׂרְפַת אֲשׁ וְכֹל מִחֲמַדְנוּ הִיָּה לְחַרְבָּה וְקוֹרַע וּמַהִיכֵן חַיִּיב לְקַרְוֵעַ מִן הַצּוֹפִים וְאַחַר כֵּךְ כִּשְׂרִירָאָה הַמְּקַדֵּשׁ קוֹרַע קָרַע אַחַר וְכֹל קָרִיעָה טַפַּח וְאִם בֹּא דֶרֶךְ הַמְּדַבֵּר שֶׁאֵזְרוּאָה הַמְּקַדֵּשׁ תַּחֲלָה קוֹרַע עַל הַמְּקַדֵּשׁ טַפַּח וְאַח"כ כִּשְׂרִירָאָה יְרוּשָׁלַיִם מוֹסִיף עַל קָרַע רֵאשׁוֹן כֹּל שֶׁהוּא: (ג) אִם קָרַע עַל אַחַת מִעֲרֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכז — צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני" מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל —
 — חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

יהודה אינו חוזר וקורע כשיראה שאר ערי יהודה חוץ מירושלים שחוזר וקורע עליה קרע אחר בפני עצמו ואם קרע על ירושלים תחלה אינו צריך לקרוע על שאר ערי יהודה: (ד) כל הקרעים האלו בידו ומעומד וקורע כל כסותו שעליו עד שיגלה את לבו ואינו מאחה קרעים אלו לעולם אבל רשאי לשללן למללן ללקטן ולתופרן כמין סולמות: (ה) היה הולך ובא לירושלים הולך ובא תוך ל' יום אינו קורע קרע אחר ואם לאחר ל' יום חוזר וקורע (והוא הדין בערי יהודה ובמקדש):

סימן תקסב (א) כל תענית שלא שקעה עליו חמה דהיינו שלא השלימו עד צאת הכוכבים (דהיינו שיראו ג' כוכבים בינונים או שהלבנה זורחת בכח ומאיר על הארץ (הגהות אשירי פ"ק דתענית והגהות מיימוני פ"א) אינו תענית ואם דעתו לאכול קודם לכן אינו מתפלל עננו: הגה מיהו נוהגין להתפלל עננו אע"פ שאין משלימין עד צאת הכוכבים וכן דעת מקצת רבנותא (תה"ד סימן קנ"ז) ונראה לי דדוקא ביחיד דאומר עננו בשומע תפלה דבלאו הכי יכול להוסיף כמו שנתבאר לעיל סימן קי"ט אבל ש"צ לא יאמר עננו אא"כ משלימין וכן נוהגין: (ב) יש אומרים שמי שרגיל להתענות עשרת ימי תשובה כיון שאין רגילות לקבלם בתפלה א"צ להתענות עד צאת הכוכבים אלא עד שיצא מבית הכנסת: הגה והיחיד מתפלל עננו (הגהות אשירי ומרדכי פ"ק דתענית) וכן חתן יתפלל עננו קודם שיכנס לחופה ואז יוכל לשתות מכוס של ברכה (תה"ד סימן קנ"ז) אבל מי שמתענה מי"ז בתמוז עד תשעה באב צריך להשלים אע"ג דאינו צריך קבלה מי שאינו מתענה כל עשרת ימי תשובה רק מתענה יום או יומים בעי קבלה והשלמה (תה"ד סימן קמ"ז) ונראה לי דדוקא בסתם אבל אם התנה שלא להשלים הרשות בידו דלא עדיף משאר תענית: (ג) יחיד שקיבל עליו תענית סתם בערב שבת צריך

להתענות עד צאת הכוכבים אם לא שפירש בשעת קבלת התענית עד שישלימו הצבור תפלתם (ועיין לעיל סימן רמ"ט): (ד) תענית חלום צריך להתענות עד צאת הכוכבים ואפילו בערב שבת (ועיין לעיל סימן רמ"ט סעיף ד: (ה) כל תענית שלא קבלו עליו היחיד מבעוד יום אינו תענית: הגה להתפלל עננו ולא לענין אם חייב תענית סתם והתענה כך לא יצא ידי נדרו (מרדכי והגהות מיימוני פ"א) מיהו יש אומרים דמתפלל עננו (מרדכי בשם ר"י) וכן נראה לי לנהוג בתענית יחיד ולכולי עלמא המתענה תענית חלום מתפלל עננו אע"פ שלא קבלו עליו מאתמול: (ו) אימתי מקבלו בתפלת המנחה אומר בשומע תפלה או אחר שסיים תפלתו קודם שיעקור רגליו הרניני בתענית יחיד מחר יהי רצון שתהא תפלתי ביום תעניתי מקובלת ואם לא הוציא בפיו אם הרחרר בלבו שהוא מקבל תענית למחר הוי קבלה והוא שיהרחרר כן בשעת תפלת המנחה הגה וטוב יותר לקבלו אחר תפלה מבשעת תפלה כדי שלא להפסיק תפלתו (המגיד והגהות מיימוני כל בו וב"י):

סדר לקווי תפלות היומיומי:

רצ: על כן באתי לפניך מלא רחמים, שתשפיע עלי דבורים חדשים אמתיים במקור הדבור הקדוש, באפן שאזכה מעתה לשפך כל שיחי לפניך בכל עת בדברי חן ותחנונים אמתיים, באפן שאזכה לרצות ולפייס אותך, שתעשה מעתה ברחמיך הרבים, את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר שאזכה מעתה לחדש ימי שעברו בחשך ואפלה מנחה, ולא אשוב עוד לכסלה עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות:

רצא: ותפתח את עיני שכלי ודעתי בדרך האמת והתמימות האמתית, שאזכה לידע היטב הדרך האמת והנכון, איך לעשות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מֵהַתּוֹרוֹת הַתְּפִלוֹת נֹאוֹת וְאַמֵּתוֹת, כְּרִצּוֹנָךְ וְכְרִצּוֹן יִרְאִיךָ הַצְּדִיקִים
הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר גָּלוּ אֵלָיו הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּעוֹלָם, בְּאִפְּן שִׁיַּעֲלוּ
שִׁיעוּשׁוּעִים גְּדוֹלִים לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת,
וּתְשִׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת עֲזֹרְנִי שְׁאֲזֹכָה לְכוּן כְּוִנָּתָם הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֲלָמוּד בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
וְלִסְדֵּר הַתְּפִלוֹת נֹאוֹת וְקְדוּשׁוֹת עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים
וְהַמְּרֻמָּזִים בְּדְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים בְּאַמֶּת, שְׁאֲזֹכָה לְהַגִּיעַ לָהֶם מְהֵרָה
וְאֲזֹכָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שֶׁגָּלוּ הַצְּדִיקִים
אֱמֵתִיִּים בְּעוֹלָם וְאֲזֹכָה לִילֶךְ בְּעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת עִם כָּל דְּבָרֵי
תּוֹרָתְךָ, שְׁאֲזֹכָה לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ הַקִּדְּשׁ אִיזָה זְמַן עַל פִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה
אַחַת, וְלִהְפָּצִיר וְלִהְעֵתִיר וְלִהְתְּפַלֵּל וְלִשׁוּחַ לְפָנֶיךָ בְּכָל אוֹתוֹ הַזְּמַן,
עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַגִּיעַ וְלִהְשִׁיג הָעִבּוּדָה הַנֶּאֱמָרָה בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה,
לְקַיֵּם בְּאַמֶּת אֶת כָּל הַנֶּאֱמָר שָׁם, וְתִהְיֶה כָּל עֲבֹדָתִי בְּכָל אוֹתָהּ
הָעֵת וְהַזְּמַן עַל פִּי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה וְאַחֲרֶיךָ אֲזֹכָה לִילֶךְ זְמַן מְסֻיָּם
עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אַחֲרָת, עַד שְׁאֲזֹכָה לִילֶךְ עִם כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרוֹתָם
שֶׁגָּלוּ בְּעוֹלָם, וְלְכוּן כְּוִנָּתָם בְּאַמֶּת, וְלִזְכּוֹת לְקַיֵּמָם בְּשִׁלְמוֹת וְאִם
אֲנִי רָחוּק מִזֶּה מְאֹד מְאֹד עִתָּהּ, בְּעֵינֶיךָ אֵין שׁוּם דָּבָר רָחוּק, כִּי
מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דָּבָר, הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה",
וְאוֹתָהּ עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ מֵעוֹלָם:

רצב: עֲזֹרְנִי עֲזֹרְנִי, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי עִתָּהּ אֵין לִי שׁוּם כַּח כִּי
אִם לְשִׁטַּח כִּפִּי לְרַחֲמֶיךָ, וְגַם זֶה אֵינִי זֹכָה בְּאַמֶּת כְּרִאוּי, רַק
מִרָחוּק אֶקְוֶה וְאַצְפֶּה בְּכָל עֵת לִישׁוּעָתֶךָ הַשְּׁלֵמָה בְּאַמֶּת וְאוֹתָהּ
הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי אֵין אֶתִּי יוֹדֵעַ עַד מָה, אֵיךְ לְדַבֵּר וּמָה
לְדַבֵּר, וּבְאִיזָה דֶרֶךְ אֲזֹכָה לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ
וּבְאִיזָה עֲנִין אֲזֹכָה לְמִצֵּא הַנְּקֻדָּה הָאֱמֵתִיית בְּכָל עֵת הַשִּׁיךְ לְלִבִּי

בְּאוֹתָהּ הָעֵת וְהַשָּׁעָה, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהִתְנַהֵג בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
 בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וּלְסִדּוֹר תְּפִלָּה אֲמִתִּית וְשִׂיחָה נְאֻחָה לְפָנֶיךָ, וּלְקִישׁוֹר
 עֲצָמַי בְּאַמֶּת לְהִנְקָדָה הָאֲמִתִּית הַשִּׁיךְ לְלִבִּי בְּעֵת הַזֹּאת, בְּאִפְּן
 שְׂאֵזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ וּלְהִיזוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד:

רִצָּנִי יִחִיד קִדְמוֹן, חֶזֶק וְאַמִּיץ, חֶזֶקְנִי וְאַמִּצָּנִי בְּתִפְלָה וְשִׂיחָה לְפָנֶיךָ
 תָּמִיד "אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ, נְדָבוֹת פִּי רִצָּה נָא
 ה', וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי" אוֹחִילָה לָּאֵל אֲחִלָּה פָּנָיו אֲשַׁאלָה מִמֶּנּוּ
 מִעֲנֵה לְשׁוֹן, אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם אֲשִׁירָה עֲזוֹ אֲבִיעָה רְנָנוֹת בְּעַדִּי וּבְעַד
 מִפְּעָלָיו, "לְאָדָם מַעֲרֹכֵי לֵב וּמֵה' מִעֲנֵה לְשׁוֹן" הוֹרְנִי מַה שְׂאֲדַבֵּר,
 הִבִּינֵנִי מַה שְׂאֲשַׁאל, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְרִצּוֹתֶךָ, לְמִדְנִי בְּאַמֶּת דְּרָכֵי
 הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְהַשִּׂיחָה עִמָּךְ בְּעַל הַרְחָמִים בְּלְשׁוֹן שְׂמִדְבָרִים בּוֹ,
 שְׂתִהְיֶה שִׂיחָתִּי לְפָנֶיךָ תָּמִיד כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הוֹרְנִי
 בְּאִיזָה דֶּרֶךְ אֵזְכָּה לְנִצַּח אוֹתֶךָ שֶׁתָּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלַינּוּ, וְתַחֲזִירֵנוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת כִּי כָּבֵר גְּלִיתָ לָנוּ שְׂזִיחָה רִצּוֹנָךְ
 שְׂנֵזְכָּה לְנִצַּח אוֹתֶךָ, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, זָמְרוּ
 לְמִי שְׂמִנְצַחִין אוֹתוֹ וְשָׂמַח יַעֲזֹרֵנוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 וְעַל כָּל הַחֲפָצִים וּמִתְגַּעְגְּעִים וְחוֹתְרִים לְפָרֵשׁ שִׂיחָתָם לְפָנֶיךָ,
 דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַנְּמַשְׁכִּים מִעֲשָׂרָה מִיָּנִי זְמָרָה, אֲשֶׁר עַל יָדָם חֵבֵר
 דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם סֵפֶר תְּהִלִּים, מִדְּבָרֵי שִׂיחָתוֹ הַקְּדוּשִׁים
 שְׂשִׁפֶךְ לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת כִּי אֲתָה יַדְעָתָ כִּי אֵין אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם
 דֶּרֶךְ שֶׁל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי זְמָרָה, רַק אָנוּ בְּטוֹחִים בְּכַח וּזְכוֹת דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים שְׂסִדְרוּ שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת
 וְתִפְלוֹת וְשִׂיחוֹת לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁזָּכּוּ לְהַשִּׁיג כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי זְמָרָה
 בְּתִכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּכַחם לְבַד נִשְׁעַנְתִּי גַם אָנֹכִי וְכָל הַחֲפָצִים
 לְפָרֵשׁ שִׂיחָתָם לְפָנֶיךָ, שְׂנֵזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכח - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אֲמַתַּיִם כָּרְצוּנָךְ הַנְּמַשְׁכִּים מֵעֲשָׂרָה מִיָּנִי זְמַרָה, וְלִהְתַּפְּלֵל הַרְבֵּה
וְלִפְרֹשׁ כָּל שִׁיחַתְּנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּאִפְן
שְׁנֹזְכָה עַל יָדָם לְנִצַּח אוֹתָךְ בְּכָל עֵת, שְׁתַּחֲחִיל וְתִגְמַר מִהָרָה
לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׂאִין אֲחֲרֶיךָ גְּלוּת, גְּאוּלַּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף
וְהַמָּמוֹן, בְּכָלֹל וּבְפָרֵט, שְׁנֹזְכָה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, וְלִהְיוֹת קְבוּעִים בְּקִדְשָׁתְךָ בְּאַמֶּת, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פַּעַם
מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה כָּרְצוּנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת "יְהִיוּ לְרָצוֹן
אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":